

PSFU 2020

Johana Holotňáková, 8 rokov

1. kateg. – próza

O farbičke

Zľakla som sa. Kvôli farbičke.

Farbička ležala doma na zemi, pretože mi spadla. Ale to som nevedela.

Keď som prišla zo školy, plakala som, pretože som v škole nemala farbičku. Dostala som guľu do žiackej knižky, lebo farbičku som potrebovala na hodinu výtvarnej výchovy.

Mama sa pýtala: „Prečo sa tváriš, ako by ti uleteli včely?“ Zapýrila som sa.

Mama sa čudovala, že sa červenám a znova sa ma spýtala: „Tak ako sa ti darilo v škole?“

„Zle.“

„A prečo?“

„Pretože som dostala päťku do žiackej knižky, lebo som na hodine nemala farbičku.“

Mama povedala: „Chod' si ju pohľadať!“

Šla som. Keď som prišla do izby, potkla som sa o školskú tašku a pristála na brade.

Z tohto uhla som zbadala svoju farbičku. Bola na zemi, presne tam, kde mi večer spadla.

Bolo mi smutno, že som si to nevšimla.

Na druhý deň mi farbička z peračníka opäť zmizla. Bola som si ale istá, že som ju nezabudla.

Pomyslela som si: Niekto mi ju musel vziať!

Bála som sa na predposlednú hodinu, že znova dostanem päťku. Tak som ju hľadala a pýtala sa svojich spolužiakov, či ju nevideli.

Po hodine som premýšľala, kde sa mohla zatúlať.

Ešte predtým ako začala predposledná hodina, stihla som ju nájsť. Mal ju Tomáš. Ved' som mu ju sama požičala!

Keď som prišla domov, povedala som mame: „Dnes mi včely už neuleteli.“